

כולל
תיקון
הכללי

הטוב משתלם

קרן הדיסטה היכל הקודש
שעי' עמותת ישמח צדיק

הצדיק מיכנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורוקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

הטוב משתלם

בו תבאר מעלת מדת הטוב, שאדם הולך תמיד בדרך טובה, הן עם עצמו, הן עם זולתו והן בביתו, אשר על-ידי-זה יתברך מפי אל עליון, וימשך עליו הטוב הגנוז שבכל העולמות.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"

לתרומה באפליקציית "ביט"
סרוק ברקוד

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה
ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קוֹנְטְרַס

עוֹלָם חֶסֶד

.א.

טוב עם עצמו

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר מִדַּת
הַטוֹב הִיא הַמַּדָּה הַיְקָרָה בְּיוֹתֵר שְׂיִשׁ בְּעוֹלָם, הֵינּוּ
שְׂיִרְגִיל אָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת טוֹב, כִּי גַם הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא טוֹב, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב
הַיְוָ"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", כִּי זוּהִי מִדַּתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, טוֹב לְכָל־אֶחָד; הוּא יִתְבָּרֵךְ נוֹתֵן לָנוּ חַיּוֹת, נוֹתֵן
לָנוּ אוֹר לְנֶשְׁמָה, נוֹתֵן לָנוּ בְּרִיאוֹת, נוֹתֵן לָנוּ לְאָכֵל
וְלִשְׁתּוֹת. וְאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי
הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, לְהִיּוֹת טוֹב עִם עֲצָמוֹ;
אֵין זֶה חֻקָּה, שְׂאָדָם יִפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, וְיִהְיֶה תָּמִיד
מְמַרְמֵר וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה, כְּאֵלוֹ זֶהוּ סוֹף הָעוֹלָם, כְּאֵלוֹ
לִי לֹא יִהְיֶה טוֹב בְּחַיִּים, כְּאֵלוֹ לֹא אֶרְאֶה לְעוֹלָם אֶת

האור בקצה המנורה; כי אסור לאדם לחיות באפן הזה — להיות איש רע ובליעל עם עצמו, אלא עליו לדון את עצמו לכף זכות. כמו שרבונו ז"ל אומר (לקוטי מו"ק, חלק א', סימן רפב), שכל אדם צריך לבקש ולחפש ולמצא בעצמו נקדה טובה ששם איננו רשע, ועל ידי זה יצא מהרע, ובאמת יפנס לטוב. וכך צריך אדם לחיות — להסתפל תמיד על הטוב שבו, כי אין זו חכמה לשבר את עצמו, להפיל עצמו ביאוש, ולשנא את עצמו, אלא עקר החכמה לילך עם מדת הטוב כלפי עצמו, ולידע, שעדין אינני הגרוע ביותר, עדין אינני ה'לא יצלח' והבטלן ביותר, וכן כל מיני פנויים ושמות גנאי שישנם, וטבע בן-אדם להלבישם על עצמו, וליחסם כלפיו. כי אם אדם חי בצורה כזו — לחפש בעצמו תמיד את הטוב, אף שיהיה מלא רע, לבסוף יזכה להגיע אל הטוב. ומהו הטוב? טוב זה אלקות, הקדוש-ברוך-הוא מתייה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה עצם אלקות, אלא בהתלבשות הזו שלפי מראה עינינו, כי הכל הוא אלקות; על-כן אם אדם מכניס בעצמו ידיעה זו, שכל הבריאה כלה היא רק אלקות, אזי למה לי לחפש את הרע שבי? ! אשר אלו הקלפות והסטרך אחרא, המעלימים ומסתירים את האור אין סוף ברוך הוא, טוב לי יותר להוריד את הקלפות, ההסתרות

והטמאה שמעלימים ומסתירים את הקדוש-ברוך-הוא שהוא הטוב. על-כן צריך אדם להרגיל עצמו להסתכל ולהתבונן רק על הטוב שיש בו, ואף שכלם שברו אותו, מעת שהיה ילד פּעוט, עד גיל ההתבגרות, אשר תמיד אמרו כלם, שאיננו שנה מאומה, ולא יצא ממנו כלום, וכן כל מיני לשונות שעוררו את הרע שבו, עם כל זאת עקר גדלת בר ישראל, שרק יחפש את הטוב שיש בו. לזאת אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פ'שה ג): אין הקדוש-ברוך-הוא מיחד שמו על הרעה אלא על הטובה; אם אדם תמיד מסתכל רק על הטוב שיש בו, ואינו משפיל עצמו ומתאש מחייו, ואיננו שונא את עצמו, אזי הקדוש-ברוך-הוא משרה שכירתו עליו. ולהפך, אם, חס ושלום, אדם שובר את עצמו ומתאש מחייו, וחושב שממנו לא יצא מאומה, אזי אינו נעשה כלי לקבל בו אלקות, ואין הקדוש-ברוך-הוא משרה שכירתו בו. לכן צריך אדם להרגיל עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, למצא רק את הטוב שיש בו, ואפלו אם עוברים עליו צרות ויסורים ומרירות ועגמת נפש, עליו להרגיל את עצמו לומר את מאמר התנא הקדוש רבי עקיבא (ברכות ט): כל מה דעביד רחמנא לטב עביד; עוברים עלי כל-כף הרבה צרות ויסורים ומרירות, נדמה לי כי הנה סוף העולם, נראה לי, כי הפל שחור, נדמה לי שאצא מזה העולם, מרב

צרות ותלאות שעוברות עלי, ובטוח אני שנסתיימו חיי. בא התנא רבי עקיבא ואומר: אפלו שיקרה לך מה שיקרה, הרגו לך את החמור, אין לך על מה לרכב — הרכב התקלקל, התרנגול גטרף — אין לך שעון מעורר, אינך יודע היכן אתה, הגר כבה — אינך רואה דבר, חשך בעדך ולא אור. היש מצב רע יותר מזה? עם כל זאת אומר התנא: כל מה שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא עד עתה — הכל לטובה. אם ירגיל אדם לילך בצורה כזו — לחפש ולבקש רק את הטוב שבו, ולדעת שכל מה שעושה הקדוש-ברוך-הוא — זהו לטובה, אומר רבנו ז"ל (לקיטת-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), הרי זה מעין עולם הבא, הינו שאדם מרגיש עולם הבא בעולם הזה; שיודע שאפלו הרע שבו זה כסא לטוב, זו הארת העולם הבא בעולם הזה. לכן מברכים על הרע "ברוך דין האמת", כששומע אדם בשורה רעה, או קורה עמו מקרה רע, אומר: מה שאתה עושה, רבנו של עולם, הכל בדין אמת וצדק, ואתה יודע מה שאתה עושה; אף שקשה לאדם לקבל את זאת. ולהפך — כשמקבל אדם בשורה טובה, או באה לו ישועה גדולה, או נולד לו בן, צריך לברך: "הטוב והמיטיב"; איזה טוב אתה, רבנו של עולם וכו'. אף אין זו השלמות, אלא עקר השלמות לעתיד לבוא, כשיתגלה אורו יתברך לכל העולם כלו, וכלם ידעו

מהקדוש-ברוך-הוא, אָזי עַל כָּל דְּבַר יַעֲשׂוּ בְרָכָה:
 'הטוב והמיטיב', כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים
 ג): הָעוֹלָם הֵזֶה עַל בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת אוֹמֵר: 'בְּרוּךְ הַטוֹב
 וְהַמִּיטִיב' וְעַל בְּשׁוּרוֹת רָעוֹת אוֹמֵר: 'בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת',
 לְעוֹלָם הַבָּא כְּלוּ 'הטוב והמיטיב'; הִינּוּ אֵין רַע יוֹתֵר,
 כִּי אֲסוּר לְאָדָם לְהַשְׁפִּיל עֲצָמוֹ, לְשַׁבֵּר עֲצָמוֹ, וְלַעֲקוֹר
 עֲצָמוֹ מִשְׁרָשׁוֹ, אֲלֵא יָדַע שֶׁכָּל מֵה שֶׁסָּבַב עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, זֶהוּ לְטוֹבָה גְדוֹלָה. אִם הִצְרַכְתִּי לַעֲבֹר אֶת
 הַשְּׁלֵב הַקָּשֶׁה הַזֶּה שֶׁעֲבַרְתִּי בְּחַיִּים, אִם הִצְרַכְתִּי לְסַבֵּל
 אֶת הַסָּבֵל הַנוֹרָא שֶׁסָּבַלְתִּי בְּחַיִּים, סִימָן שֶׁהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְרְאוֹת מִמְּנִי מִשְׁהוּ, וְאִיךְ אֲנִי יָכוֹל
 לְהִתְחַזֵּק וְלִחְזַק אֲחֵרִים. לְזֹאת אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (שׁוֹמֵר טוֹב, תְּהִלִּים ז): אֵין אָדָם נִקְרָא צַדִּיק,
 אֲלֵא אִם-בֶּן הוּא טוֹב; כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד טוֹב, הָרִי זֶה
 נִקְרָא צַדִּיק. כִּי עַל כָּל אָדָם לְמַצָּא טוֹב אֲצֵל עֲצָמוֹ,
 וְלִבֵּל יִתְיַאֵשׁ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים. אַף שְׁאֲנִי יוֹדַע
 שְׁכּוֹאֵב לָךְ מְאֹד, הֶעֱנִין הֵזֶה שׁוֹבֵר אוֹתָךְ בְּמֵאֵד מְאֹד,
 וְאַתָּה נִמְצָא בְּמַצָּב הַכִּי קָשֶׁה בְּחַיִּים, וְהִתְיַאֵשְׁתְּ מִחַיֶּיךָ,
 שָׁבְרוּ אוֹתָךְ כָּלֵם, הַשְׁלִיכוּךָ אַחַר גִּבּוֹם, נָדְדוּ אוֹתָךְ
 לְגַמְרִי, אַף-עַל-פִּי-כֵן הִיָּה חֲכָם, וְתַחַפֵּשׁ רַק אֶת הַטוֹב
 שֵׁישׁ בְּךָ. וּמַהוּ הַטוֹב? הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ; כִּי
 בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד נִמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּכָל
 תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין שׁוֹם

מציאות בלעדיו יתברך כלל, כי הכל אלקות ואלקות הוא הכל. ואם אדם זוכה ומכניס בעצמו ידיעות אלו, אזי הוא הכי מאשר, כי נעשה פסא לאלקותו יתברך. לזאת, אשרי האדם הזוכה לדון את עצמו לכף זכות תמיד, וכל הצרות וכל הבעיות, וכל אשר עובר עליו, הוא משתדל להתחזק ולמצא את הטוב בהם, אזי יכול לפתח את פיו, ולדבר אליו יתברך כאשר מדברים איש עם רעהו והבן אל אביו. כי למה אדם אינו מדבר אליו יתברך? למה אדם נעתק ונתרחק לגמרי ממנו יתברך, רחמנא לצלן? מחמת ששונא את עצמו, מפני שאינו יכול לסבל את עצמו; כי אם אדם היה מוצא רק את הטוב בעצמו, היה אוהב את עצמו, אשר זו מצוה לאהב את עצמו, ולדעת שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אצלו. וכשאדם יודע שהוא יתברך עמו, אתו ואצלו, אזי מתחיל לדבר אליו, וברגע זה, אדם מוצא עצמו בעולם אחר לגמרי, ויכול להסתובב בזה העולם בין הבריות, בין בני-אדם, ואף-על-פי-כן חי חיי עולם הבא בעולם הזה, כי משתעשע בשעשוע דמלפא, משתעשע באור אלקי, ואז הוא טוב לעצמו וטוב לאחרים. ולהפך — כשאדם ממרמר, מלא קשיות וספקות על עצמו, אזי אינו יכול לסבל את אף אחד, כמו שכתוב (שמות טז, כג): "ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם, על-כן קרא שמו

מרה". כִּשְׂאָדָם מִמְרָר על עֲצָמוֹ, אֵינוֹ יָכוֹל לִסְבֹּל אֶת עֲצָמוֹ, אֲזִי כָּל חַיֵּי מָרִים וּמְרוּרִים, וְאֵינוֹ רוֹאֵה טוֹב כָּלָל וּכְלָל, רק רע כל היום, מִמִּילָא יֵשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלִבּוֹ מִתְעַקֵּם, עַד שְׂאֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֲזִי הוּא הָאֲמֵלֵל בְּיוֹתֵר, כִּי אֵין לוֹ קֶשֶׁר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵין אֶסוֹן גְּדוֹל מִזֶּה — כִּשְׂאָדָם גִּעְתָּק מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵין לוֹ אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת צָרָה, לֹא-כֵן אִם מִסְתַּכֵּל אָדָם רק עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בוֹ, שָׁנָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, שְׂמִחָה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אוֹתוֹ בְּכָל רִגַע, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְיִודַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ תְּמִיד אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת מְצוּקָה, אֵין עוֹד מְאֹשֶׁר יוֹתֵר מִמְּנוֹ. לְזֹאת, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֹׁדֵן אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, אֲפֵלוּ בַּמְצָבִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר, אֵינוֹ נוֹפֵל בְּיָאוּשׁ, אֲלָא מִחַפֵּשׁ וּמִבְקֵשׁ וּמוֹצֵא אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ, אֲזִי יָכוֹל תְּמִיד לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ. כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר טוֹב לְאָדָם כְּמוֹ שְׂיוֹצֵא לַחוּץ לְטִיֵּל בְּשִׁדְּהָ, בֵּין הָרִים וּגְבְעוֹת, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְהָ שְׂרָגִיל בְּהָ, יֵשׁ לוֹ אֵל מִי לְפָנוֹת, כִּי יוֹדַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתּוֹ, וְאֲזִי הוּא הַמְּאֹשֶׁר בְּיוֹתֵר בַּחַיִּים, וּמְרַגֵּשׁ טַעַם הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין אֲצֵלוֹ רַע רק טוֹב בְּלִבְדּוֹ, אֵין אֲכַפְתָּ לוֹ מֵאֵף אֶחָד הַרוֹצֵה לְשַׁכְּרוֹ, אֵין אֲכַפְתָּ לוֹ מִשׁוֹם בְּרִיָּה הַיּוֹצֵרֵת שַׁחֹר וְחֹשֶׁךְ לְפָנָיו, וְרוֹצֵה לְהַפִּילוֹ בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא

הטוב משתלם

רְבָא, הוא בורח רק אליו יתברך, ואז הוא המאשר
ביותר, וזהו הטוב שאדם צריך לילך עם עצמו.

ב.

טוב עם הזולת

בני ובנותי היקרים, עליכם לדעת, כשאדם זוכה
ויש לו שלמות הדעת, ויודע בידיעה ברורה ומזככת,
שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיה ומקיים את כל
הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם
אלקות, מה שעניו רואות — זהו אלקות, אינו רואה
כלום רק רוחניות חיות אלקות, מה שאזניו שומעות,
אינן שומעות כי אם אלקות, שומע את קולו יתברך
מתוך הבריאה, אפו אינו נושם רק אלקות, שזהו לשון
'אור' — אור י', סוד אור החכמה, פיו אינו מדבר
כלום רק מהקדוש-ברוך-הוא, כשאדם מגיע למדרגה
קדו, שכל-כך דבוק בו יתברך, שאינו רואה, אינו
שומע, אינו מרגיש, אינו נושם רק את הקדוש-ברוך-
הוא, אזי אפלו כשמדבר עם בני-אדם מדבר אז אליו
יתברך, ואדם כזה תמיד יעשה טוב לבריות, יעשה
טוב לזולת, ימסר נפשו בשביל יהודי שני, וזה מורה
ומגלה שאדם זה הוא כלו טוב. וזהו שפתוב אצל
משה רבנו בשעה שנולד (שמות ב, ב): "וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי

טוב הוא", אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה א, סימן כ'): טוביה שמו, פי היה רק טוב. משה רבנו היה שמו טוביה, עצם הטוב. בעבור זה זכה להגיע אל המדרגה העליונה ביותר שבשר ודם יכול לזכות, עד שהתורה הקדושה מעידה (דברים לד, י'): "ולא קם בישראל עוד נביא כמשה, אשר ידעו הוי"ה פנים אל פנים". כיצד הגיע למדרגתו? כי נולד עם טוב. "ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא", אומר רש"י: כשנולד נתמלא הבית כלו אור; כי מי שהולך בדרך טובה עם אחרים, וכל כלו התגלמות הטוב, אזי עושה אור בחיים. כי אנשים הולכים שבורים ורצוצים, אין היום אדם שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים, רחמנא לצלן, זה מסתובב רוק וזאת רוקה, אשר אין עוד צער בצערם, שונכשלים בעברות חמורות, רחמנא לישזבן, רק מחמת שלא התחתנו, איזו מרירות היא זו, איזה צער וכאב נורא זה, כשמסתובבים בדרך ונכשלים בעוונות חמורים, הרי אין כדאי להיות בזה העולם אפלו רגע אחד ולהכשל בפגם הברית, על-כן אין צער גדול יותר מזה שלא מצא אדם זויגו. והנה מסתובבים אנשים שהתחתנו כבר, ואין להם ילדים, לא זכו לזרע של קימא, אשר מי שאין לו בנים — חשוב כמת, וזהו צער נורא ואים, שבים הביתה ורואים רק ארבעה קירות, הבית ריק. ויש אנשים שנתנם הקדוש-ברוך-

הוא ילדים, ואינם זוכים לנחת מילדים, הילדים אינם הולכים בדרך טובה, חוטאים בחטאים חמורים, עד שמשמים בבית-ספר, השם ישמר, איזה צער הוא זה להורים, עד שאוכלים עצמם חיים. ומי אומר, כשרחמנא לצלן, נולד בן או בת שאינם בריאים, זו הקלה הגדולה ביותר שיש, איזה צער וכאב הוא זה, כשאין לאדם ילדים בריאים, זה כאב עד מאד, עד שמתאשים לגמרי מהחיים. ויש בני-אדם המסתובבים עניים מרודים, אין להם מה לאכל, הסתבכו בחובות, הנושים רודפים אחריהם, מעקלים חפציהם, וישנם אף כאלו שאין להם כלום, ואף מזה הוציאו, מחמת שהשליכו אותם חוץ לביתם, והם תלויים ועומדים, הִיש צער קשה מזה? ! הלא חכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי מועד קטן, פ"ק ב', הלכה ד'): שמחה לאדם בשעה שהוא דר בשלו; וכן יש הרבה צרות ויסורים ומרירות שעוברים על בני-אדם, עד שהתאשו מהחיים, והנה בא אדם טוב, ומשתדל לעודד ולחזק ולדבר על לבם, הִיש מדרגה גדולה יותר מזו, ממדת הטוב, שאדם הוא איש טוב? ! מוסר נפשו בעבור רוקים ורוקות ומשדכם! הולך לו בחיים שימצאו זויגם, שינצלו מעברות! הִיש אדם טוב יותר ממי שהלך וזכה את בני ובנות ישראל וחתנם, ובפרט בגיל צעיר, כדי שלא ידעו מהו חטא ועון? ! הִיש עוד

בעולם איש טוב ממנו?! והקדוש-ברוך-הוא שורה
 באדם הזה! ה'יש מדרגה גבוהה יותר מזו, כש'אדם
 מחיה ומחזק, מעודד ומשמח את הזולת?! רואה
 אנשים שחשוכי ילדים, ומברכם שיזכו לזרע של
 קי'מא, וברוך השם, נולדו להם בנים ובנות, ה'יש צדיק
 קדוש מזה?! הוא עצם הטוב, רוצה בטובת כל
 נשמות ישראל! ה'יש מדת הטוב כמי שמחזק ומשמח
 הורים אמללים, נעדרי נחת מילדים, שאין להם ילדים
 בריאים, ומסתובבים ההורים עם כאב ומכאוב,
 שבורים ורצוצים, ומת'אשים לגמרי מחייהם,
 ומבקשים את נפ'שם למות, ובא אדם ומחזקם
 ומעודדם ומשמחם, ממשיך עליהם את האור של
 הקדוש-ברוך-הוא, אינה איש טוב הוא זה, היכול
 לחזק את זולתו! כש'יהודי נפל בצרה, נכנס לחובות
 עצומים, אבד את כל רכ'ושו, חסר פרנסה, והנושים
 רוצים לסלקו מדירתו, ובא אדם ומשתדל בכל מיני
 אפנים שבעולם לסייע ולעזור לו, הוא גומל חסד עם
 זולתו, זוהי שלמות מדת הטוב שיש בבני-אדם.
 ורואים במציאות, שהקדוש-ברוך-הוא יש לו בזה
 העולם יהודים טובים, המוכנים למסור נפ'שם בעבור
 הזולת, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (במות עט.): 'ג'
 סימנים יש באמה זו: הרחמנין, הבישנין וגומלי
 חסדים; טבע של יהודים שמרחמים זה על זה,

מתבִּישִׁים זֶה מְזוּהָ, גּוֹמְלִים חֶסֶד זֶה לָזָה, זֶהוּ אִישׁ טוֹב, וּמִזֵּדָה שְׂמַחוֹ דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמַחֲקָה אֶת מַעֲשָׂיו יִתְבָּרַךְ, מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טוֹב — אִף הוּא טוֹב, וּכְשֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד זוֹכֵה לְהַפְלִל לְגַמְרֵי בּו יִתְבָּרַךְ. וְזֶהוּ שְׂאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי פְּעֻנִית, פָּרָק ד', הַלְכָה ב'): "וּבְצֵל יְדֵי כְּסִיתִיךָ" — זֶה גְּמִילוֹת חֲסִדִים, שְׁפָל הַעוֹסֵק בְּגַמְלֵי חֲסִדִים, זוֹכֵה לִישֵׁב בְּצֵלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; זוֹכֵה לִישֵׁב בְּצֵלוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַמְּחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, זוֹכֵה לִישֵׁב בְּצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִהְפֹּךְ — יֵשׁ אֲנָשִׁים אַכְזָרִיִּים, רָשָׁעִים אַרְוֵרִים, שְׁפָל עֶסְקָם רַק לְשֹׁבֵר בְּנֵי-אָדָם, אֲנָשִׁים אֵלּוּ רוֹצְחִים הֵם, אֵלּוּ חַיּוֹת בְּדַמּוֹת אָדָם, כִּי גַם חַיָּה טוֹרֶפֶת עַל לֹא דָבָר, אָדָם נִכְנָס לְעֵבִי הַיַּעַר וְקוֹפֵץ עָלָיו זָאֵב וְטוֹרְפוֹ עַל לֹא עוֹל בְּכַפּוֹ. כֵּן הַדָּבָר, כְּשֵׁי אָדָם הַרוֹצֵחַ לְטוֹרֵף אֶת זוּלָתוֹ, רוֹצֵחַ רַק בְּרַע שֶׁל זוּלָתוֹ, אֵינְנוּ בֶן-אָדָם, אֶלָּא חַיָּה בְּדַמּוֹת אָדָם, וְאוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ; כִּי כָּל גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁגּוֹמֵל טוֹב עִם הַבְּרִיּוֹת וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם, כִּי כִּף אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִיּוֹבֵרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'): כְּשֵׁי הַיְּהוּדִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא נִקְרָא רַחֲמָן, וְזֶה הַצְּדִיק שֶׁהוּא רַחֲמָן, יְכוּל לְהַיּוֹת מְנַהֵג הַדּוֹר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה מו, י'): "כִּי מְרַחֵמִם הוּא יְנַהֵגִם"; מִי יְכוּל לְהַנְהִיג אֶת הַבְּרִיּוֹת?

מי שהוא רחמן אמת, הוא יכול להיות צדיק הדור, מנהיג הדור, ומדוע? כי הקדוש-ברוך-הוא נקרא גם-כן צדיק ורחמן, כמו שכתוב (תהלים קמה, יז): "צדיק הו'ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו", כי הקדוש-ברוך-הוא פּבִיכּוּל הוא עצם הטוב, עצם החסד, וכשאדם עושה רק טוב עם הזולת, הוא נקרא צדיק, נקרא חסיד, אבל פּאָשֶׁר אדם רוצה רק את הרע אצל זולתו, לא אכפת לו שמסתובבים רוקים ורוקות, לא אכפת לו שנוכשלים בעברות, רשע מרשע, טמא מטמא הוא, ויעקר מן העולם, כי מסכן הוא לבריות, אם יש אדם שכל ענינו רק לעשות רע לזולת, זהו הַסְמֵ"ך־מ"ם, זוהי התגלמות הטמאה, שמסית ומדיח אנשים אחד נגד השני, ובא בכל מיני התלבשות ובכל מיני לשונות, ורוצה אהבה ואחדות, ובסתור רוצה רק את הטמאה, ומסית ומדיח, זהו הַסְמֵ"ך־מ"ם וגנדיא דילה, ובראם הקדוש-ברוך-הוא בשביל הבחירה והנסיון, שיעלימו ויסתירו ויכסו את הצדיק והחסיד האמתי למען הבחירה, כי אם היו רואים כלם את הצדיק שהוא עצם הטוב, שכל קיומו רק לחזק לעודד ולשמח יהודים שבורים, ומדבר על לבם, שאפלו שעובר עליהם מה שעובר — לא יתיאשו, ומשמחם, והולך אל עניים ועושה עמם חסד וצדקה, ומשדף בין רוקים ורוקות, הרי צדיק כזה ממשיך את

העולם הבא בעולם הזה, הוא מגלה גלוי אלקות. ואם היו מתגלים צדיקים כאלו בעולם, היה בטול הבחירה מממש, וכבר לא היה עולם, כי אם אלקות בלבד; שהרי 'עולם' נקרא כף, על שם העלם והסתר, לשון נעלם ונתכסה אלקותו יתברך. אדם נמצא בזה העולם ורואה דומם, צומח, חי, מדבר, מחו חושב מכל מיני שטיות, מהרהר הרהורים רעים, עיניו מסתכלות על זהמות וטמאות, ובא לידי הרהורים, הוא מרגיש גשמיות, מרגיש גלות, אבל אם היה זוכה להתקרב ולצית את הצדיק האמת, שהוא עצם הטוב, אז היה בטול הבחירה. לזאת, ברא הקדוש-ברוך-הוא את הסמ"ך-מ"ם וכת דיליה, שיעלימו ויסתירו את הצדיק האמת, המגלה גלוי אלקות במדרגה הכי עליונה, ומוציא את גשמות ישראל מבאר שחת, ומחזקם ומעודדם שיש להם תקנה. והסמ"ך-מ"ם בא בדמות אותם רשעים ארורים, הרוצים רק לעקר את זולתם, להרע להם, ואף שרוצים להתפשר עמם — אינם חפצים בזה, כי הרשעות והטמאה שבהם אינה מרשה את הטוב — אוי לאנשים כאלו, רשעים ארורים. וישנן כמה וכמה דגמאות לכך: הנה באים שני אנשים לדין, אסור לדין להתבונן אם זה עשיר וזה עני, אם זה צדיק וזה רשע, אלא על שני בעלי הדין לעמד לפני הדין כשויים, והדין צריך לדון כפי הצדק והישר

על-פי ההלכה הברורה המסורה לנו. כשבאים לדין אפלו צדיק ורשע גמור, אזי אין שום חשבונות, אם על-פי הלכה במקרה דגון, הרשע מרשע צודק, מחיב הדין לתן לו את הצדק, ואם לא — עובר על לאו מן התורה הקדושה, פי אין התורה עושה אפליות. אף שזה רשע מרשע מחלל שבת, אוכל נבלות וטרפות — אוי לו! וזה צדיק לומד תורה — אשרי לו! אף אין זה נוגע לענין הנדון, פי אם על-פי ההלכה נתגלה שהצדיק גנב מהרשע, עליו לשלם לרשע, אף שהרשע חוטא גמור, כי על כף שמחלל שבת יקבל את ענשו — פי "מחללה מות יומת", אבל בדין הזה הוא צודק, ועל הדין לדון כהלכתו ולחייב את הצדיק. ולדאבוננו הרב, רואים במציאות, שיש עוות הדין, ותחת אשר ישתדלו בני-אדם בעבור שלום ואהבה אמתית, הם מסיתים ומדיחים את זולתם. וכך אומרים חכמינו הקדושים (שבת קלט.): אם ראית צרות רבות באות על העולם, צא ובדק בדיגי ישראל, שכל צרות הבאות לעולם, אינן אלא בשביל דיגי ישראל; ואין הגאולה באה אלא כשיכלו השופטים והדיינים שאינם מהגנים מעם ישראל. רואים בני-אדם רודפים את זולתם על לא דבר, ואף אם יש אי אילו חלוקי דעות, תחת לילך לדין תורה, וכפי פסק הדין תורה — כן לעשות, ולקבלו באמת ובתמים, הם מסלפים את הדין

וכו'. ולא זו בלבד, אלא בעוונותינו הרבים, אנו עדים לעוות הדין, ולדינים שאינם מהגנים, מקבלי שחר, שומעי צד אחד מבעלי הדין וכו'. אשר הם מפת הסמ"ך-מ"ם, רשעים מרשעים, המעלימים ומכסים את הקדוש-ברוך-הוא, המסתירים את הצדיק ההגון, את החסיד האמתי שבדור. לזאת, יראה כל אדם לקנות לעצמו את מדת הטוב, לעשות טובות עם זולתו, לעזר שיהיה שלום בין הבריות, כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המחזיק ברכה אלא השלום (עקצין פרק ג'); ואמר הקדוש-ברוך-הוא (ילקוט הושע תקכב), חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב שלמה המלך לפני. אצלו יתברך מאד חשוב חסד שעושה אדם עם זולתו, עזר שעוזר לחברו; כי בזה שגומל חסד, מגלה שכל העולם כלו הוא הקדוש-ברוך-הוא. ומה אנו רואים במציאות? בא הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, וגנדא דיליה, ומעלימים ומסתירים ומכסים את הקדוש-ברוך-הוא מן העולם, מכניסים שהכל טבע ומקרה ומזל שמשם בגי' אדם סובלים את הסבל הזה. ולכן כל יהודי צריך לקנות לעצמו מדת הטוב — להיטיב לשני, ובזה מתגלה גדלתו של בר ישראל — כשזוכה להיטיב עם השני, הולך לו בחיים לעזר לעניים ואביונים, שיהיה להם מה לאכל, שיהיה להם על צרכי החג, מוסר

נפשו שכל משפחה ומשפחה יהיה לה להוצאות החג, שגם הם יזכו לשמח, זה נקרא איש טוב, איש צדיק, איש חסיד, והוא מגלה את האלקות בעולם. כשיהודי הולך לו בחיים להתחיות אנשים שבורים ורצוצים, שכואב להם כאב שילדיהם אינם בריאים, אשר אין כאב יותר גדול מזה, והם מחזקים ומעודדים אותם, ומוציאים אותם ממרירותם, אין צדיק גדול יותר מזה, אין חסיד גדול יותר מזה; כשיהודים משתדלים לעזור זה לזה, אין צדיקים גדולים יותר מהם. לא-כן כשאנשים — כל חיהם רק לעשות רע לזולת, רחמנא לצלן, כל מעינם — איך לעקר את השני, בעבור כמה שקלים או דולרים שמרויחים, ילכו להרס ולקבור את זולתם, אין רשע גדול מהם, אשר זהו הסמ"ך-מ"ם בעצמו, שמעלים ומסתיר את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וזה עצם הטמאה. פי להפך עצם הטהרה — שיהודי יעזר לשני, שיהודי יהיה טוב. לזאת, אשרי האדם שיכול להיות טוב עם הזולת, וה"טוב משתלם", כי אם אתה גומל טוב עם הזולת, גם לך יהיה טוב, ויהיה טוב לכל העולם פלו; כי אתה מגלה את אמתת מציאותו ותברך!

מוסדות קהילת חסידי ברסלב יבנאל שע"י עמותת "ישמח צדיק"

ישיבה לבחורים "תפארת מוהרא"ש"

כולל הוראה "תפארת בנימין"

כולל אברכים "אור המאיר"

בית התבשיל "אהל אברהם"

מוסדות חינוך לבנות

מוסדות חינוך לבנים

מקוה מלכה המסוגל לפקידת עקרות

הפצת ספרי רבנו ז"ל

מתנדבי מד"א

בית הכנסת הגדול "היכל הקודש"

חלוקת קמחא דפסחא ועזרה לנוקמים

בית הוראה "צדק ומשפט"

השתתפו בזכות הגדולה: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפלג'י

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה בכל
הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

יסרו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל,
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יי לו עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוּ עֲצָמַי בְּשֹׂאגְתִּי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נִהְפֶּךָ לְשׁוּדִי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִּי וְאַתָּה נְשֹׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי¹ מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרוֹךְ בְּדֶרֶךְ זו תִּלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הִבִּין בְּמַתָּג וְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בִּי חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמַחוּ בִּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יְשָׁרֵי לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי: ג יי יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יי יִסְעָדְנוּ עַל עַרְשׁ דְּרִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת בַּחֲלִיו: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יי חֲנֻנִי רָפְאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מְתִי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יִחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמֵּי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תְּמַכֶּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כֹּאֵיל תַעְרַג עַל אַפְיָי מִיָּם
 בֶּן נִפְשֵׁי תַעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי
 אָבּוֹא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמֹר
 אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת
 פְּנֵיו: ז אֲלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֹחַ עַל בֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מֵהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ
 עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֲלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֵלֵי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמר
 את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג
 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי
 יגורו עלי עיזים לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירוצון ויכוננו
 עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
 לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו
 כקלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם כי מי
 שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה

תקון הפללי

כט

כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: יב
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג
חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאֵלה ומכחש יספרו: יד
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
סלה: טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: טז המה יניעון לאכל
אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי הית
משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדי:

עז * למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי2 אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי
לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות
אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא שנות ימין עליון:
יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג והגיתי בכל פעלך
ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציה יתהלכו: ט

קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים
 דרפך ושכילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך
 ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי עלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל מינו פנו בעברתך עלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז

תקון הפללי

לא

הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ה זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו
 מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח
 עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא
 רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר
 יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת
 יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא
 ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
 מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה
 עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ
 חם: כח שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם
 לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא
 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות
 בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה
 וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו
 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט
 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים
 ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את

דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
 מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו
 ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
 ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי
 שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו עד היסוד בה: ח
 בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במגים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

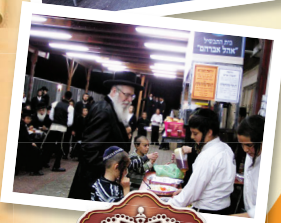

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

קנו לכם זכויות במפעל חייו של הצדיק זיע"א!

מאות סועדים ביום

בוקד צהריים ערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב.

והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבנאל

50x12 ש"ח

פנס יום

101x12 ש"ח

פנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנן אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצו'ה ל'ך לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב פאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מנחה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

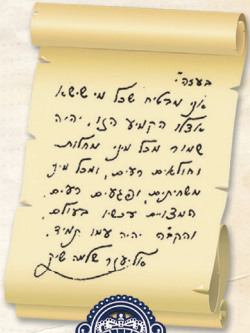
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקור
הזהר
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז' רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666